

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-791

30.6.2026

If Skadeforsikring NUF

Reise/reisegods

Uriktige opplysninger om ranshendelse – fal. § 4-9 andre ledd og § 8-1 fjerde ledd.

Sikrede krevde dekning for kontanter, gullkjede, elektronikk, klær og bag etter å ha vært utsatt for ran under en ferietur til Hellas. Bakgrunnen for ranet var at sikrede skulle møte en person som hadde presset ham til å betale et beløp etter at de hadde gjort opptak av en sensitiv videosamtale sikrede hadde hatt med en jente. Møtet der pengene skulle overleveres endte med at sikrede ble knivranet. Foretaket utredet saken og avslo dekning, idet foretaket mente ranshendelsen ikke hadde funnet sted. Foretaket mente sikrede hadde gitt bevisst uriktige opplysninger i skadeoppgjøret om utpressingen, ranshendelsen og tapslisten. Subsidiært gjorde foretaket gjeldende at forsikringstilfellet og tapet var fremkalt ved grov uaktsomhet, idet sikrede hadde oppsøkt utpresserne med så store verdier på seg. Sikrede anførte at ranet var reelt, og at han hadde sannsynliggjort eierskap til gjenstandene som gikk tapt, samt årsaken til at han hadde med seg dette til det aktuelle møtet med utpresserne. Sikrede viste til at hendelsen var anmeldt til politiet. Sikrede viste også til at utredningen ikke hadde foregått på riktig måte, idet foretaket hadde bedt om flere sensitive opplysninger. Foretaket opprettholdt at sikrede hadde gitt uriktige opplysninger, og at han endret forklaring underveis i saksgangen med hensyn til de bevis han ble konfrontert med. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 61 968

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om dekning etter ranshendelse.

Sikrede hadde reiseforsikring i foretaket. Under en reise til Hellas innledet sikrede en video-chat med en jente han hadde møtte på en dating-app. Jenta gjorde opptak av en video av sikrede med sensitivt innhold. Jenta og hennes bakmenn truet med publisering og deling av videoen dersom de ikke mottok betaling. For å imøtekomme utpressernes krav avtalte sikrede et fysisk møte der sikrede skulle overlevere euro 200. I forbindelse med møtet ble sikrede utsatt for ran med kniv og ble frastjålet verdisaker. Herunder et kontantbeløp, mobiltelefon, gullkjede, nettbrett, klokke, i tillegg til genser og en bag.

Skaden ble meldt til foretaket 30.1.25. Ranshendelsen var opplyst å ha skjedd lørdag 25.1.25.

Sikrede anmeldte forholdet til politiet i Hellas. Sikrede mottok en rapport fra politiet i Hellas datert 12.2.25. Foretaket har fått politirapporten oversatt. Av den oversatte rapporten fremgikk det at sikrede møtte på politistasjonen den 28.1.25 og avga forklaring til politiet om hendelsen.

Foretaket besluttet utredning av saken. Rapport fra utredningen var datert 6.3.25, og det fremgikk av rapporten at det ble gjennomført samtale mellom sikrede og foretakets utreder den 12.3.25. Det ble laget «referat/sammendrag» fra samtalen som omhandlet reisen, videochatten,

utpressingskorrespondansen, ranet og gjenstandene i skadekravet. Foretakets utreder og sikrede hadde en oppfølgende samtale den 20.3.25. Samtalene ble tatt opp.

Foretaket sendte brev til sikrede den 3.4.25 der det avsto erstatningskravet. Foretaket skrev i brevet at det ikke festet lit til sikredes forklaring til utreder om flere av de faktiske forholdene i saken. Herunder mente foretaket det ikke var troverdig at utpresserne hadde slettet meldinger som viste kravet om euro 200, mens korrespondanse om publisering av videoen ikke var slettet. Foretaket festet heller ikke lit til sikredes informasjon om hvordan sikrede hadde anskaffet ny mobiltelefon etter ranet. Foretaket mente tidslinjen for når sikrede ble ranet, når sikrede kjøpte ny telefon og dato for opplasting av bilder til hans egen Instagram-story ikke hang sammen. Det samme gjaldt politianmeldelsen, og hvor det i tillegg var utelatt informasjon om det tapte gullkjedet.

Foretaket trodde heller ikke på at sikrede kunne være av den oppfatning at han skulle møte en jente i forbindelse med betaling av pengene sikrede ble presset for. Sikrede hadde opplyst til foretaket at han i forbindelse med utpressingen var i kontakt med en mann, og derfor kunne sikrede ikke kan ha vært av den oppfatning at jenta fra videochatten ville møte sikrede alene på kveldstid i forbindelse med betaling av utpressingsbeløpet. Foretaket trodde heller ikke på innholdet i skadekravet. Foretaket anførte at sikrede bevisst at hadde gitt uriktige opplysninger, som ville medført en uberettiget utbetaling om foretaket ikke hadde tatt ut saken til kontroll, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd. Foretaket avsto erstatningen.

Subsidiært mente foretaket at sikrede hadde opptrådt grovt uaktsomt i forbindelse med ranshendelsen, idet sikrede hadde tatt med verdisaker til et møte hvor sikrede visste at han skulle møte kriminelle. Foretaket besluttet at erstatningen derfor måtte falle helt bort, jf. fal. § 4-9 andre ledd.

Sikrede klaget til foretaket i brev av 10.6.25. Foretaket ferdigbehandlet saken i sitt kundeombud 26.6.25 og opprettholdt sin avgjørelse.

Saken ble bragt inn for Finansklagenemnda 30.10.25.

Sikrede anfører i det vesentlige krav om erstatning under reiseforsikringen. Sikrede mener ranshendelsen fant sted slik han har forklart. Sikrede har anmeldt forholdet til stedlig politi og har lagt frem etterspurt dokumentasjon/kvitteringer på skadekravet. Sikrede hevder også at han har blitt presset psykisk under utredningen og har ikke husket alt under samtalene, som fant sted måneder etter hendelsen.

Sikrede har også vist til at han mener foretakets saksbehandling var dårlig, at han ble presset til å vise sensitivt bilde-/videomateriale under utredningen, samt overgi sine passord til e-post og Apple-ID til utreder.

Foretaket anfører i det vesentlige at det har grunnlag for å avslå erstatningen, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd. Subsidiært at erstatningen faller bort grunnet grov uaktsomhet, jf. fal. § 4-9 andre ledd. Atter subsidiært at saken avvises av bevismessige hensyn.

Foretaket betviler ikke at det har vært en dialog mellom sikrede og jenta fra videochatten, dette er dokumentert. Foretaket mener imidlertid det ikke er troverdig at sikrede ble utsatt for den konkrete pengetrusselen (avtalen om betaling av euro 200) og ranshendelsen. Foretaket fester ikke lit til at sikrede ville ta med deg alle verdisakene for å møte utpresserne, og finner uregelmessigheter i sikredes presentasjon av tidslinjen for de ulike hendelsene. Herunder stemmer ikke publisering med feriebilder på sikredes Instagram-story med at sikrede var uten telefon dagen etter ranshendelsen, og sikrede har senere oppgitt tre forskjellige forklaringer på

hvordan bildene kunne bli publisert. På bakgrunn av dette mener foretaket at vilkårene i fal. § 8-1 fjerde ledd er oppfylt.

Foretaket mener også at sikrede har fremkalt forsikringstilfellet på grovt uaktsomt vis slik at erstatningen faller bort, jf. fal. § 4-9 andre ledd. Etter foretakets syn var det sterkt klanderverdig å møte en utpresser på denne måten, og hvor sikrede hadde med deg mange verdisaker.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet til nemnda er om saken skal avvises av bevismessige grunner, evt. om foretaket er ansvarsfri som følge av uredelig brudd på redegjøringsplikten, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd, eller grov uaktsom fremkallelse av forsikringstilfellet, jf. fal. § 4-9 andre ledd.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom «saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet» og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes «der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevisspørsmål», jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Sikrede anfører at han hadde video-chat med en jente han møtte på en dating-app hvor jenta gjorde opptak av en video av sikrede med sensitivt innhold. Jenta og hennes bakmenn truet med publisering og deling av videoen dersom de ikke mottok betaling. For å imøtekomme utpressernes krav avtalte sikrede et fysisk møte der sikrede skulle overlevere euro 200. I forbindelse med møtet ble sikrede utsatt for ran med kniv og ble frastjålet verdisaker, herunder et kontantbeløp, mobiltelefon, gullkjede, nettbrett, klokke, i tillegg til genser og en bag. Nemnda kan ikke se at det er fremlagt tilstrekkelig skriftlig dokumentasjon knyttet til sikredes forklaring til at nemnda kan foreta en forsvarlig bevisvurdering. Hendelsesforløpet bør derfor belyses med muntlige forklaringer i en hovedforhandling. Nemnda viser særlig til uklarheter i sikredes forklaring om detaljer ved tidslinjen i saken, og hvorfor han handlet som han gjorde i den anførte trusselsituasjonen.

Foretakets anførsel om grov uaktsomhet, jf. fal. § 4-9 andre ledd, henger nær sammen med bevisførsel rundt sakens faktum/tidslinje. Det er en forutsetning at ranshendelsen fant sted. Selv om dette skulle legges til grunn, er det også et spørsmål om hvilken aktsomhet som stilles til å møte en utpresser i den situasjonen sikrede befant seg i, samt sikredes oppfatning av hva dette møtet i så fall ville innebære. Disse spørsmålene er vanskelige å avgjøre med utgangspunkt i skriftlig saksbehandling og effektivitetshensyn tilsier uansett at saken bør behandles samlet.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).